

**Sygn. akt I ACz 1030/16**

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Ewa Tkocz (spr.)

Sędziowie: SA Małgorzata Wołczańska

SA Joanna Naczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 13 kwietnia 2016r., sygn. akt I Nc 257/16

**postanawia:**

oddalić zażalenie.

SSA Joanna Naczyńska SSA Ewa Tkocz SSA Małgorzata Wołczańska

**Sygn. akt I ACz 1030/16**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Katowicach zwrócił pozew (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., reprezentowanego przez radcę prawnego, wobec nieuiszczenie opłaty od pozwu w wymaganej wysokości (art. 130<sup>2</sup> § 1 k.p.c.).

Przewodniczący Sądu uznał, że w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wskazał, że wprawdzie źródłem zobowiązania dłużnika była czynność bankowa dokonana z (...) SA, jednakże wierzytelność powoda powstała na skutek zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności przysługującej Bankowi, nie zaś na skutek czynności bankowej dokonanej bezpośrednio z dłużnikiem. Stwierdził nadto, że powód nie dokonuje we własnym imieniu czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ustawy Prawo bankowe. Dodatkowo Przewodniczący podniósł, że za powyższą interpretacją art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przemawia również ratio legis jego wprowadzenia. W konsekwencji przyjął, że opłata

od pozwu winna zostać uiszczona w wysokości wynikającej z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. 4.109 złotych.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł powód, zarzucając naruszenie art. 13 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) – zwanej dalej w skrócie: u.k.s.c., w związku z art. 130<sup>(2)</sup> § 1 k.p.c. przez nieprawidłowe przyjęcie, iż od pozwu nie została uiszczona należna opłata, podczas gdy dochodzona w postępowaniu należność jest roszczeniem wynikającym z czynności bankowej określonej w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe, która nie zmieniła swojego charakteru w związku z zawarciem umowy przelewu wierzytelności. Zarzucił również naruszenie art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe w związku z art. 509 k.c. przez jego błędną wykładnię i uznanie, że dochodzone przez niego roszczenie nie ma źródła w umowie kredytu zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem (...) SA.

W oparciu o tę podstawę skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

### ***Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:***

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a tym samym skutku odnieść nie może.

Zgodnie z obowiązującą w dacie wydania zaskarżonego zarządzenia treścią art. 13 ust. 1a u.k.s.c., w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, opłata stosunkowa wynosi 5% przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1.000 złotych (przepis ten wprowadzony został ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2015 r., poz. 1854).

Z kolei art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe określa jakie czynności należy traktować jako czynności bankowe.

W niniejszej sprawie powód domaga się zasądzenia od pozwanej kwoty 82.162,08 złotych, albowiem w dniu 24 października 2014r. nabył od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. k. wierzytelność wobec dłużniczki (pозwanej). Wskazał, że zobowiązanie to wynika z umowy kredytu zawartej przez pozwaną z (...) SA w dniu 12 lipca 2010., którą to wierzytelność Bank ten wniósł jako wkład niepieniężny do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. k. (k. – 6).

W świetle powyższego uznać trzeba, że nabycie przez powoda, który nie jest bankiem, rzeczowej wierzytelności nie stanowi czynności bankowej.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, zarówno umowa cesji wierzytelności jak i umowa kredytu zawarta przez pozwaną z (...)SA nie jest czynnością bankową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe w odniesieniu do funduszu sekurytyzacyjnego. Wobec takiego podmiotu nie może więc mieć zastosowania regulacja wprowadzona art. 13 ust. 1a u.k.s.c. Treść art. 5 ust. 2 Prawa bankowego wyraźnie wskazuje, że czynności te muszą być wykonywane przez banki („o ile są one wykonywane przez banki”). Cesja i umowa kredytu stanowi czynność bankową tylko dla banku, nie zaś dla innego podmiotu. Ze strony powoda (funduszu sekurytyzacyjnego) umowa sprzedaży wierzytelności, na podstawie której stał się on wierzycielem, nie jest zatem czynnością bankową i tym samym nie ma wobec niego zastosowania regulacja zawarta w art. 13 ust. 1a u.k.s.c., co słusznie stwierdził Przewodniczący w Sądzie Okręgowym.

Za przedstawioną powyżej interpretacją art. 13 ust. 1a u.k.s.c. przemawia też jego ratio legis, bowiem ustawa, która go wprowadziła, miała w głównej mierze na celu uchylenie przepisów art. 96 – 98 ustawy Prawo bankowe dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego. Intencją ustawodawcy, przy wprowadzeniu art. 13 ust. 1a u.k.s.c., było złagodzenie ciężaru fiskalnego spoczywającego na bankach, które masowo dochodzą swych roszczeń, a dotychczas były w tym zakresie uprzywilejowane.

Na koniec wskazać przyjdzie, że również w innych sprawach (np. I ACz 186/16, I ACz 286/16, I ACz 460/16, I ACz 592/16, I ACz 596/16) Sąd Apelacyjny w Katowicach wyraził tożsame stanowisko, które w pełni podziela skład rozpoznający niniejsze zażalenie.

Wobec powyższego stwierdzić trzeba, że powód, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, winien był uiścić opłatę stosunkową od pozwu, stanowiącą 5% wartości przedmiotu sporu (art. 13 ust. 1 u.k.s.c.), tj. 4.109 zł. Ponieważ jednak uiścił 1.000 zł (k. - 67), Przewodniczący Sądu – stosownie do art. 130<sup>2</sup> § 1 k.p.c. - obowiązany był pozew zwrócić, co też uczynił zasadnie.

Z tych względów, Sąd Apelacyjny, z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA Joanna Naczyńska SSA Ewa Tkocz SSA Małgorzata Wołczańska